

Why not begin with Gd's Name?

1. Tosafot Megilah 9a

אלקים ברא בראשית – פ"ה שאם כתבו בראשית ברא היו אומרים בראשית שם הוא ושתי רשויות הן וקשה שהרי בראשית אין שם כלל אלא בתחלה ועוד שכתבו לו בלשון יוגית בתחלה ונ"ל שהיונים היו יודעים שלעולם יש להזכיר הבורא בתחילה ואם כן אלו כתבו בראשית קודם היה אומר דשתי רשויות הן והתיבה הראשונה הוי בורא אחד ואלקים הוי השני משום הכי הפכו לו.

Rashi explained that had they written *Bereishit bara* then the Greeks would have said *Bereishit* was a name and there were two powers. This is difficult; *Bereishit* is not a name at all, but only "in the beginning"! Further, they wrote it in Greek, "*In the beginning*"!

To me, it appears that the Greeks knew that one should mention the Creator first, and so writing *Bereishit* first would have indicated there were two powers, first the creator and second Elokim. Therefore, they reversed it.

Approach 1 – This is less respectful, but actions speak louder than words

2. Midrash, Bereishit Rabbah 1:12, Part 1

(באנכי דרבי מאיר וכו'). רבי יודן בשם עקילוס אמר לזה נאה לקראו אלו-ה! בנוהג שבעולם מלך ב"ו מתקלס במדינה, ועדיין לא בנה לה דמוסיות, ועדיין לא בנה לה פריבטאות, בתחלה מזכיר שמו ולבסוף קטיזמה שלו, ברם יחידו של עולם בתחלה פעל ולבסוף נתקלס (In "Anochi" of R' Meir.) R' Yudin cited Achilles, "To One such as this it is worthy to call 'Gd'! Normally, a flesh and blood king has himself praised in the land when he has not yet built baths for her, when he has not yet built privies. First he mentions his name, and then his praiseworthy achievements. The One of the world, though, acted and then was praised."

3. R' Chanoch Zundel b"R' Yosef, Eitz Yosef to 1:12

נראה שהוא מיותר. (מתנות כהונה) או אפשר מדרש אחד היה ידוע להם שהיה נקרא בשם אנכי דר' מאיר ששם איתא הך דרשא... This appears superfluous. Alternatively, they possessed a midrashic work, "Anochi of R' Meir", where this appeared.

4. Midrash, Bereishit Rabbah 1:12, Part 2

שמעון בן עזאי אומר (שמואל ב כב) וענותך תרבני, בשר ודם מזכיר שמו ואח"כ שבחו, פלן אגוסטולי, פלן פראטאטא, אבל הקב"ה אינו כן אלא משברא צורכי עולמו, אח"כ מזכיר שמו, בראשית ברא ואח"כ אלקים.

Shimon ben Azzai said, "And Your humility increases me." Flesh and blood mentions his own name and then his praiseworthy achievements, So-and-so Augustus, So-and-so Protata, but Gd is not thus. Once He created the needs of His world, then He mentioned His Name – *Bereishit bara* and then *Elokim*.

5. R' David Altschuler, Metzudat David to Shemuel II 22:36

הענוה שבך להשגיח בי עשה אותי כאלו הייתי עם רב. אף כי היו אנשי מתי מספר, נצחתי האויב כאלו היו רבים עמדי. Your humility, in watching over me, made me as though I was a great nation. My forces were few, but I defeated the enemy as though I had many with me.

6. R' Avraham Yechiel of Halberstadt, Nezer haKodesh to 1:12

סברת בן עזאי הפוכה מדרבי יודן, דלרבי יודן תואר 'אלקים' הוא שם שררה, ולבן עזאי הוא שם עצמותו. Ben Azzai's logic was the opposite of R' Yudin's logic; R' Yudin took "Elokim" as an expression of authority, while Ben Azzai took it as Gd's Name.

7. Midrash, Avot d'Rabbi Natan I 13

אף הקב"ה אמר מעט ועשה הרבה שנאמר "ויאמר ד' אל אברם ידוע תדע כי גר יהיה זרעך בארץ לא להם ועבדום וענו אותם ארבע מאות שנה וגם את הגוי אשר יעבדו דן אנכי ואחרי כן יצאו ברכוש גדול", לא אמר לו אלא בדלי"ת ונ"ן אבל באחרונה כשפרע הקב"ה משונאייהם של ישראל לא פרע אלא בשבעים ושנים אותיות שנאמר "או הנסה אלקים לבא לקחת לו גוי מקרב גוי במסות באותות ובמופתים ובמוראים גדולים."

Gd, too, said little and performed much, as in, "And Gd said to Avram: Know that your descendants will be strangers in a land that is not theirs, who will work them and oppress them for four hundred years. I will judge (דן) that nation, too, and then they will leave with great wealth." Gd only said this with דן, but when He punished the Jews' enemies He did it with 72 letters, as in, "Has Gd ever taken a nation from within a nation with signs - symbols, wonders and great, awesome deeds!"

Approach 2 – This is more respectful

8. Midrash, Bereishit Rabbah 1:13, Part 1

תנא רבי שמעון בן יוחאי מניין שלא יאמר אדם לד' עולה, לד' מנחה, לד' שלמים, אלא עולה לד', מנחה לד', שלמים לד', ת"ל קרבן לד', והרי דברים קל וחומר ומה אם מי שהוא עתיד להקדיש, אמרה תורה לא יחול שם שמים להקריב, המחרפים והמגדפים והעובדים עבודת כוכבים על אחת כמה וכמה שימחו מן העולם

R' Shimon bar Yochai taught: How do we know that one should not say, "For Gd a burnt offering," "For Gd a *minchah*," "For Gd a peace offering," but "A burnt offering for Gd," "A *minchah* for Gd," "A peace offering for Gd"? It is written, "An offering for Gd."

It is then logical: Regarding one who is about to sanctify, the Torah says he should not desecrate Gd's Name to bring an offering, how much more so will scorers and blasphemers and idolaters be wiped from the world!

9. R' Chanoch Zundel b"R' Yosef, Eitz Yosef to 1:13

שאינן ראוי להזכיר שם שמים על דבר ריקן, ולכן אפילו בהזכרת שם שמים על דבר מצוה אין ראוי להיות מתחלה קודם שום דבור כיון שעל כל פנים באותו רגע תוך כדי דיבור מתעורר קדושת שם שמים על דבר ריקן

It is not appropriate to mention the Name of Heaven upon something empty. Therefore, even mentioning the Name of Heaven for a mitzvah first, before other speech, would be inappropriate, since during that moment of speech the sanctity of the Name of Heaven would be stirred for something empty.

10. Talmud, Nedarim 10a-b

ולימא קרבן לד'? דילמא אמר לד' ולא אמר קרבן וקא מפיק שם שמים לבטלה. ותניא רבי שמעון אומר מניין שלא יאמר אדם לד' עולה לד' מנחה לד' תודה לד' שלמים ת"ל קרבן לד' וק"ו ומה זה שלא נתכוון אלא להזכיר שם שמים על הקרבן אמרה תורה קרבן לד' לבטלה על אחת כמה וכמה

What would be wrong with saying, "An offering for Gd"? Lest one say "For Gd" and not "an offering," and so produce the Name of Heaven for naught.

We have learned, "R' Shimon said: How do we know that one should not say, "For Gd a burnt offering," "For Gd a *minchah*," "For Gd a thanks offering," "For Gd a peace offering"? It is written, "An offering for Gd."

It is then logical: Regarding one who only intended to mention the Name of Heaven for an offering, the Torah says to say [only] "an offering for Gd," how much more so regarding one who says it for naught!

11. Mishnah Berachot 9:1

והתקינו שיהא אדם שואל את שלום חברו בשם שנאמר (רות ב) והנה בעז בא מבית לחם ויאמר לקוצרים ד' עמכם ויאמרו לו יברכך ד'...
And they enacted that one should inquire of another's welfare with Gd's Name, as in, "And Boaz came from Beit Lechem and he said to the harvesters, 'Gd is with you,' and they replied, 'May Gd bless you.'"